

[Ømann.]

under uddannelse osv., men jeg vil igen spørge: er indsatsen tilstrækkelig? Jeg vil sige, den er ganske utilstrækkelig. Uddannelsesmulighederne, omsorgen for, at nogle unge ikke går uden beskæftigelse i længere tid, men foretager sig noget fornuftigt, ja, det er jo noget, der angår samfundets vækstlag, laget mellem bark og ved, hvor udviklingen sker.

Det, som jeg til slut gerne ville sige om dette budget, er jo altså, at de punkter, man egentlig kunne røre ved, er låst fast af nogle politiske beslutninger, der ikke er båret af en langsigtet og omhyggelig planlægning, men snarere er fremkommet ved det, man kalder salami-metoden.

Fru Grethe Philip var inde på den passus i vismændenes sammendrag, hvor man siger, det kunne dog godt være, hvis man nu slækkede lidt på ansættelsesloftet, at man så kunne spare meget store penge i fremtiden og forberede os på fremtiden. I stedet for har vi altså set finansministeren rose sig af her i arbejdsløshedssituationen, at beskæftigelsen af folk i den offentlige sektor faktisk ikke er vokset.

Det er jo ikke nogen indsats for arbejdsløsheden, kan man sige, men det er heller ikke noget fleksibelt syn på, hvad der i og for sig ville være hensigtsmæssigt. Jeg tror godt, jeg kunne nævne andre sektorer end fru Grethe Philip, hvor man med fordel kunne indsætte større arbejdsstyrke nu og være sikker på at spare store midler og spare store besværligheder i fremtiden.

Vi i SF vil meget gerne være med til at spare, meget gerne være med til at rationalisere de offentlige budgetter, men jeg vil igen understrege, at vores facon at spare på hedder langsigtet planlægning.

Hagen Hagensen (KF):

Årets sparemand er valgt. Det blev statsministeren, og sparemandens første opgave var at slå det hele i stykker, det vil sige formen til sparemandens buste. Det har andre gjort før ham, og der er noget symbolsk i, at det sker sådan lige før, vi skal have finanslovdebatten. Ideen med årets sparemand er at søge den private opsparing fremmet, men den private opsparing har fortsat for ringe vilkår og chancer her i landet, når og så længe det offentlige ikke vil spare nok og inflationen derfor ikke dæmpes. Der leves i for høj grad efter deisen: den, der gemmer til natten, gemmer til katten, fordi

morgendagen nu stadig er dyrere end dagen i dag. Det må der sættes ind imod. Hvordan? Uanset den vilje, der synes at have været vist i finanslovsforslaget, til at slå bremsen i, er det ikke nok. Underskuddet er for stort i år, som det var det i fjor. Der er for os i det konservative folkeparti ikke tvivl om, at det offentlige, stat og kommuner, bør bestræbe sig på gennem besparelser at give mulighed for yderligere skattelettelser og derved give virkeligt rygstød for den indkomstpoltik, der er uomgængeligt nødvendig. Der må søges tilvejebragt et langsigtet perspektiv. Det gælder om at styrke og give baggrund for erhvervsinitiativer. Det gælder om, at al vækst i de næste år falder på investeringer, der på lønnende måde kan fremme eksportvirksomheder og importhæmmende virksomheder. Derved sættes hjulene i gang, og der skabes nye og fastholdes gamle arbejdspladser i det private erhvervsliv, samtidig med at meget betydelig tilbageholdenhed i offentlige ansættelser må være nødvendig.

Særlig opmærksomhed må rettes mod bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden gennem virkeliggørelse og opfyldelse af den klausul, som det konservative folkeparti fik med i augustaftalen.

Det her sagte er sagt før, men det bliver ikke mindre sandt af at blive sagt en gang til. Det er nødvendigt, at vi arbejder os ud af de vanskeligheder, vi er i, de vanskeligheder, som den internationale krise og et for højt omkostningsniveau herhjemme har bragt os i. Dertil hjælper følgende, idet der må bygges på eksport og på investeringer:

For det første skal renten ned ved hjælp af den strammere finanspolitik. Den skal ned til et niveau, som hensynet til valutaen gør muligt, og det er nok betydelig lavere end det nuværende. Nedsættelsen skal ske ved en stramning af finanspolitikken, først og fremmest gennem offentlige besparelser. Målet herfor sætter vi ganske højt. Besparelserne må fremskaffes ved, som vi har peget på, at alle styrelser gennemsnitligt halverer deres planlagte budgetstigning, samtidig med at der påvises konkrete besparelser.

Indkomststigningerne skal for det andet holdes inden for augustforligets rammer. Hvis arbejdsmarkedets parter ikke kan slutte aftaler inden for dette forligs rammer, inden for den aftales rammer, må folketinget tage sig opgaven på.

For det tredje peger vi på, at en eller flere